

(ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
แม่กรณ์ และนายอำเภอเมืองเชียงรายจึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ เรื่อง การควบคุม
การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ ตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสุนัข และแมว” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสุนัข และแมวให้
เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือสถานที่อื่นใด

“การปล่อยสุนัข และแมว” หมายความว่า การเลี้ยงสุนัข และแมวในลักษณะที่มีการปล่อย
ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง รวมทั้งการสละการครอบครองสุนัข และแมว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่
ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่
ติดกันเป็น พื้นที่เดียว

“เจ้าของสุนัข และแมว” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครองสุนัข และแมว ทั้งนี้
ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสุนัข และแมวด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ
ประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขและแมว ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

๕.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวโดยเด็ดขาด ดังนี้

๕.๑.๑ สถานที่หรือทางสาธารณะ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวอย่างเด็ดขาด

๕.๑.๒ สถานที่ท่องเที่ยว

๕.๑.๓ วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ

๕.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๕.๒.๑ พื้นที่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์เป็นเขตห้าม
เลี้ยงหรือปล่อยสุนัขเกิน จำนวน ๕ ตัว ต่อจำนวนครัวเรือน

/๕.๒.๑ พื้นที่ ...

๕.๒.๑ พื้นที่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยแมวเกินจำนวน ๕ ตัว ต่อจำนวนครัวเรือน กรณีที่ต้องการเลี้ยงเกินกว่าจำนวนที่กำหนดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๕.๓ ให้พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ทั้งหมดเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

๕.๓.๑ การขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว

(๑) ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวทุกตัวที่อยู่ในความครอบครอง ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ และรับบัตรประจำตัวสุนัขและแมว หรือสัญลักษณ์หรือวิธีการ อื่นใด ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์กำหนด

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวต้องการมอบ สละการครอบครอง หรือเปลี่ยนแปลงสิทธิการเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ ภายใน ๓๐ วัน

(๓) ในกรณีที่มีสุนัข และแมวเกิดใหม่ ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนภายใน ๓๐ วัน และสุนัขและแมวนั้นได้รับการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า

(๔) กรณีที่เจ้าของนำสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองย้ายออกนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์โดยถาวร หรือสุนัขและแมวที่อยู่ในครอบครองตาย เจ้าของสุนัขและแมวต้องดำเนินการแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ ทราบภายใน ๓๐ วัน

๕.๓.๒ การป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

(๑) เจ้าของสุนัข และแมว ต้องจัดการให้สุนัข และแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัข และแมวนั้น มีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวพบเห็นอาการ หรือสงสัยว่าสุนัข และแมวในความครอบครองมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้กักสุนัข และแมวไว้ และแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

(๓) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ตามประกาศเขตกำหนดโรคระบาดชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัข และแมวทำการควบคุมสุนัขและแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยง จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตามประกาศ

๕.๓.๓ การควบคุมด้านสุขลักษณะสถานที่เลี้ยง ให้เจ้าของสุนัขและแมว ดำเนินการดังนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงสุนัข และแมวให้เหมาะสมและดูแลสถานที่เลี้ยงให้สะอาดถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๒) ควบคุมดูแลสุนัขและแมว มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๕.๓.๔ การควบคุมเมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสุนัข และแมว ดำเนินการดังนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสุนัข และแมวพกบัตร หรือติดเครื่องหมายประจำตัวสุนัข และแมว และต้องมีการควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น

/(๒) ต้อง ...

(๒) ต้องจัดการมูลสัตว์หรือของเสียอันเกิดจากสุนัข และแมว ในสถานที่หรือทางสาธารณะ หรือสถานที่อื่นใดให้ถูกสุขลักษณะโดยทันที

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบหรือได้รับแจ้งว่ามีสุนัข และแมว ที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้า หรือโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เหมาะสมควรได้

ข้อ ๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(นายรัตพงษ์ เทพสุภา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสมกิจ เกศนาคินทร์)

นายอำเภอเมืองเชียงราย

(ร่าง)
ข้อบัญญัติ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
พ.ศ. ๒๕๖๓

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์
อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล

(ร่าง)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓

*****

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว ให้เหมาะสมกับสภาพการของพื้นที่ในชุมชน จะสามารถ ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสุนัข และแมว เพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากโรคพิษสุนัขบ้า หรือ โรคระบาดที่เกิดจากสุนัข และแมว สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว จึงตรา ข้อบัญญัตินี้ขึ้น